

Závratný, silný příběh,
jenž vás nutí přemýšlet.

THE GUARDIAN

**ERNESTO
MALLO**

**JEHLA
V KUPCE
SENA**

DETEKTIVNÍ ROMÁN HOST

ERNESTO
MALLO

JEHLA
V KUPCE
SENA

ERNESTO
MALLO

JEHLA
V KUPCE
SENA

ZLOČIN VE ČTVRTI ONCE
První případ komisaře Lascana

BRNO 2013

Ernesto Mallo

La aguja en el pajar

Copyright © Ernesto Mallo

c/o Guillermo Schavelzon & Asoc., Agencia Literaria

www.schavelzon.com

Translation © Simoneta Dembická, 2013

Czech edition © Host — vydavatelství, s. r. o., 2013
(elektronické vydání)

ISBN 978-80-7491-080-7 (Formát PDF)

ISBN 978-80-7491-081-4 (Formát ePub)

ISBN 978-80-7491-082-1 (Formát PDF pro čtečky)

ISBN 978-80-7491-083-8 (Formát MobiPocket)

Zítřka nebo snad pozítří nás postihne katastrofa a my se budeme topit v krvi, pokud do té doby neshoříme na popel. Všichni jsou vylekaní, já taky, zděšení mi v noci nedá spát, nic nesouhlasí, nefunguje nic než strach... A co dělá uprostřed vlastního děsu i hrůzy ostatních komisař Bauer? Co se dělá ve zlém snu, který je náhodou skutečností? Ano, komisař Bauer si hledí své práce. Snaží se uprostřed chaosu a nezadržitelného rozvratu vytvořit ostrůvek pořádku a rozvahy. A není sám...

Ingmar Bergman, *Hadí vejce*

Ano, já vím, že je třeba zabítet,
ale koho...

Homero Expósito, 1976

Jsou dny, kdy za okrajem postele zeje hluboká propast. Neustálé opakování věcí, které nechceme dělat. Lascano by rád zůstal v posteli navěky, anebo se vrhl do té propasti. Jen kdyby byla skutečná. Ale není. Jedině bolest je skutečná.

Přesně tak se Lascano cítí každé ráno po smrti své ženy. Sirotek od dětství, jako by byl předurčený k samotě. Marisa pro něj byla smyslem života, osmiletým obdobím oddechu, krátkou úlevou, kterou mu osud daroval, ale před necelým rokem zase vzal, a opět ho vyvrhl na mělčinu ostrova, kde si oprávněně vysloužil přezdívku Perro — Pes.

Vykročí do prázdna. Sprcha z něj smývá zbytky spánku a splachuje je do odtoku. Oblékne se, devítimilimetrovou Bersu Thunder zastrčí do pouzdra v podpaží. Přistoupí k ptačí kleci, domovu jediné živé bytosti, která mu zbyla po Marise, a přidá špetku semínek do krmítka. Vyjde do pustiny časného rána. Ještě nezačalo svítat. Vzduch je tak vlhký, že má pocit, jako by musel k autu doplavat. Všechno halí mlha, z níž vystupují přízračně rozmazané obrysy světél a stínů. Zapálí si první cigaretu.

Přiblíží se k rohu a z mlhy se vynoří scéna vojenského zátahu. Dva olivově zelené nákladní vozy Bedford blokují

vjezd do ulice. Vojáci s puškami Fal a samopaly. Linkový autobus s otevřenými dveřmi. Podél jeho boku, zády k vojákům, stojí všichni cestující s rukama nad hlavou a mlčky čekají, až na ně přijde řada: nejdřív je podrobí osobní prohlídce a pak je vyslechne poručík s tváří krutého dítěte.

Lascano je lhostejně míjí. Nějaký nováček se na něj podívá, otočí se k poručíkovi v očekávání rozkazu, který nepřijde, a pak se opět obrátí k Lascanovi. Ten mu oplátí tvrdým velitelským pohledem, zírá mu upřeně do očí, až přinutí vojáka sklopit zrak. Pomalu se rozednívá.

Než dojde ke garáži, projedou kolem něj vojenské nákladáky. Do prvního naložili mladíka a dívku v květovaných šatech, zhruba ve věku Marisy, když se s ní seznámil. Vrhne na něj krátký zoufalý pohled, jenž mu projede páteří jako elektrický šok při výslechu. Pak ji spolkne mlha. Lascano zamíří k temnému vchodu do garáže. Začíná nový den.

Výstup po rampě mu připomene každou cigaretu, co kdy vykouřil. Zatímco se motor falconu rozehřívá, zapálí si druhou cigaretu a zapne vysílačku.

Patnáctka základně. Přepínám. Haf-haf. Přepínám. To jsme po ránu nějak vtipní, co? Přepínám. Kdybys tady strávil celou noc, Perro, taky bys byl vtipný. Přepínám. Tak co tam máš? Přepínám. Máš jet k řece Riachuelo. Přepínám. Kam? Přepínám. Třída 27. února, k jezeru vedle autodromu. Přepínám. Co tam? Přepínám. Prošetřit hlášení o dvou mrtvolách pohozených u krajnice na břehu řeky. Přepínám. Nejedná se o přesun? Přepínám. Nevím, zjisti to. Přepínám. Jedu tam. Přepínám a končím.

Jednička vždycky trochu skřípe, pokaždé víc a víc.

Tu spojku budu muset nechat co nejdřív opravit, než skončí úplně a zůstanu někde trčet.

Po rozhovoru má špatnou náladu.

Z vod Riachuela stoupá po levé straně chemický smog a znečišťuje ovzduší. Lascano řídí s otevřeným okénkem, jako by se chtěl potrestat jedovatými výpary z řeky. Krajina za předním sklem se rozplývá a zase objevuje v rytmu stěračů. Vysílačka mlčí, ulice je prázdná, pneumatiky vydávají na makadamovém povrchu monotónní klepavý zvuk, který připomíná jízdu vlakem. Náhlý pohyb před ním ho vytrhne z hypnotického stavu. Osobní dodávka Falcon Rural vyjede z cesty po levé straně a otočí se do protisměru. Má promáčknuté zadní dveře a rozbitý plastový kryt pravého zadního blinkru, takže vydává bílé světlo místo červeného. Lascano zvedne nohu z plynu. Dodávka se zařadí do stejného pruhu a rychle zmizí v dálce. Lascano přijede k místu, odkud vyjela. Stojí tam plechová bouda, rozbahněná hlína mezi vlhkou trávou je pošlapaná. Vjede na cestu a po několika metrech na zemi rozezná nejasné obrysy. Zastaví, zatáhne ruční brzdu, vystoupí a uvidí je: tři mrtvoly. Zapálí si třetí cigaretu. Přistoupí blíž. Dvě mrtvoly jsou zmáčené deštěm. Obličejové mají rozbité bezpočtem střelných ran, lebky roztržštěné. Zvedne se mu žaludek. Dokáže rozeznat, že se jedná o chlapce a dívku, oba mají na sobě džínsy a roláky. Třetí tělo patří vysokému, asi šedesátiletému muži. Je statný a břichatý, má prořídle, prošedivělé vlasy a na sobě černý oblek s vázankou. Není mokrý. Hlavu má neporušenou a v obličejí divoký škleb smrti. Nemá pásek. V oblasti žaludku mu na nebesky modrou košili nakreslila rudý květ krvavá skvrna. Vedle něj leží kousek červeného plastu, který Lascano zvedne, prohlédne si jej a schová do kapsy. Zapálí si čtvrtou cigaretu a pomalu se vrací k autu. Po cestě najde opasek, který určitě patřil mrtvému. Přezka je zlomená. Smotá ho. Posadí se do auta, nohy mu trčí ven. Sáhne po mikrofonu.

Patnáctka základně. Přepínám. Už jsi tam? Přepínám. Kolik mrtvol jsi říkal? Přepínám. Dvě. Přepínám. Pošli mi sanitku, převezte je do Viamonte. Přepínám. Posílám. Přepínám. Čekám. Přepínám a končím.

Zaboří se do sedadla. Dokouří cigaretu a vyhodí ji otevřeným okénkem. Zase se spustí déšť. Lascano se napřímí, chopí se volantu. Zapne motor a couvá k silnici, aby ho sanitka viděla. Čeká. Kolem projede mrazírenský vůz. Vzpomene si na Fuseliho slova:

Ze smrti dítěte se člověk nikdy nevzpamatuje, s něčím takovým musí žít navždy.

Fuseli moc dobře věděl, o čem mluví — z vlastní zkušenosti. Lascana jeho poznámka zarazila, protože jeho přítel si tehdy dával velký pozor, aby mu neprozradil, že Marisa byla ve druhém měsíci, když zemřela. Pak už o mrtvých dětech nikdy nemluvili. Oba vědí, že jim v hloubi duše zůstala jizva, ale nemají potřebu lízat si rány. Jsou jedni z těch, kteří věří, že muži mají trpět mlčky. Znají se spoustu let, ale předtím nikdy nemluvili o ničem jiném než o práci. Fuseli je patolog. Člověk zcela oddaný svému povolání. Je malý, zavalitý a kulaťoučký, s pleškou a nagelovanými vlasy, pracovní plášť má vždy bez poskvrnky a obvykle vystupuje velmi formálně. Ale jakmile dojde na odkrývání tajemství mrtvol, zmocní se ho posedlost. Fuseli s mrtvými mluví a oni mu odpovídají. Nikdo nemá takový smysl pro odhalování i těch nejmenších detailů jako on, ani tolik trpělivosti, aby celou noc pitval jedno tělo. Nicméně v den, kdy se dozvěděl o Marisině smrti, nechal všeho, aby mohl Lascana doprovodit na židovský hřbitov ve čtvrti La Tablada.

V dále se objeví blikající světla sanitky.

Perro byl příliš zdrcený, než aby ho to překvapilo. Fuseliho upřímné objetí a několik vhodně zvolených slov na něj zapůsobilo jako nebeská mana. Od té doby byli přáteli, nedsuzovali jeden druhého, nesoupeřili spolu. Ani tehdy v čase zoufalství, ani ve vzácných chvílích radosti. Kromě toho je spojuje skutečnost, že naprostou oddanost své práci berou jako placebo. Ale o tom samozřejmě také nemluví. Opravdové přátelství se možná projevuje spíše tím, o čem se mlčí, než tím, co se říká.

Když sanitka dorazí, Lascano ji navede na místo. Pomalu kráčí za ní a naznačí řidiči a zdravotníkovi, aby naložili mrtvoly. Znovu prohledá tělo tlustého muže. Prošacuje mu kapsy, ale najde jen několik mincí a vizitku: Pila Fortuna, s adresou v Benavidezu u Tigre. Ustoupí, aby mohli mrtvolu naložit na nosítka. Nasedne do auta, nastartuje a za chvíli vyjede za sanitkou.

UDRŽUJTE BEZPEČNOU VZDÁLENOST

Naštěstí je v tuhle dobu minimální provoz, a tak za pár minut vjedou do dvora márnice. Zatímco vykládají mrtvoly, Lascano jde do pitevny za přítelem Fuselim. Patolog soustředěně zírá do mikroskopu a Lascanovu přítomnost nevnímá.

Fuseli!? Na nevšímavost není vhodná doba. Nezapomeň, jak skončil Archimedes. Perro! Co tady děláš? Přinesl jsem ti dárečky, aby ses nenudil. Cos mi přinesl?

Muži s nosítky položí těla na pitevní stoly a odejdou. Fuseli přistoupí k tlouštíkovvi. Lascano si zapálí cigaretu.